

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 778 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Zabrze nr XXX/325/16 z dnia 12 września 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy cmentarzu w Zabrze Grzybowicach w całości.

UZASADNIENIE:

Rada Miasta Zabrze w dniu 12 września 2016 r. podjęła uchwałę nr XXX/325/2016 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy cmentarzu w Zabrze Grzybowicach.

W dniu 19 września 2016 r., stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: ustawą o planowaniu), Prezydent Miasta Zabrze przekazał organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawnymi.

Pismem z dnia 17 października 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu, § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12.4.2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U.2002 nr 75 poz. 690 ze zmianami)

W kwestionowanej uchwale w § 3 ust. 3 określono, że rysunek planu poza oznaczeniami ustaleń o których mowa w ust. 2 zawiera **oznaczenia informacyjne nie stanowiące prawa miejscowego**, między innymi obszary z ograniczonymi możliwościami zainwestowania na podstawie przepisów odrębnych: strefa sanitarna wokół cmentarza SSC-1 oraz SSC-2.

Również rozdział 9 zatytułowano **Strefy nie stanowiące prawa miejscowego**. Tymczasem sam tytuł działu IV „ustalenia stref” oraz przepisy § 26 oraz § 27 uchwały odnoszące się do powyższych stref stanowią, że wprowadzone strefy zostały wyznaczone w planie, a więc czynią je ustaleniami tego planu.

Co więcej żaden z obowiązujących przepisów nie stanowi o strefach sanitarnych cmentarzy więc nie ma podstawy by wprowadzać je w sposób informacyjny w dokumencie planistycznym. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarzu (Dz. U. z 1959 r., Nr 52, poz. 315) stanowi bowiem o odległości cmentarzy między innymi od zabudowań mieszkalnych. Jeśli więc strefy zostały wprowadzone planem winny zawierać również ustalenia. Ponadto na rysunku planu strefę SSC-1 opisano jako pierwszy obszar ochrony sanitarnej wokół cmentarza, co nie jest zbieżne z tekstem planu w którym mowa o strefie sanitarnej wokół cmentarza. Kwestionowany plan jest więc wewnętrznie niespójny. Rozporządzenie w sprawie "Zasad techniki prawodawczej"(tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 283) normy stanowione przez uchwałodawcę powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny. Taki wymóg stawiany jest w szczególności aktom prawa miejscowego, jako że stanowią prawo powszechnie obowiązujące na terenie działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie natomiast z art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną. Część graficzną stanowiącą załącznik do uchwały, w myśl § 8 ust. 1 oraz ust. 2 rozporządzenia, sporządza się w czytelnej technice graficznej stosując nazewnictwo i

oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

W przedmiotowej uchwale pojawia się szereg podobnych nieprawidłowości. Na rysunku planu oraz w ustaleniach szczegółowych § 25 określono przeznaczenie dla terenu oznaczonego symbolem ZC/ZP. Natomiast w legendzie załącznika graficznego oraz w § 6 części tekstowej planu brak jest takiego symbolu, pojawia się natomiast symbol ZP – teren zieleni urządzonej parkowej, która nie została w ogóle wyznaczona na rysunku.

Dodatkowo przepisy § 9 ust. 1 przedmiotowej uchwały określają liczbę miejsc parkingowych dla poszczególnych przeznaczeń terenów. W pozostałych ustępach tego paragrafu określono zasady ich lokalizacji. W § 9 ust. 4 błędnie odwołano się do jednostki redakcyjnej ust. 1 pkt 8 lit. c, której kwestionowana uchwała nie posiada. Podobnie w § 9 ust. 6 odwołano się do nie istniejących ust. 1 pkt 8 lit. a, b, d oraz ust. 1 pkt 10 i 11.

Z kolei w § 10 ust. 3 wprowadzono ustalenie *„dopuszcza się zmianę tras projektowanych sieci infrastruktury technicznej, na podstawie projektów technicznych lub uzyskania od administratora sieci warunków technicznych połączenia.”* W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w przedmiotowym planie nie wyznacza się żadnych tras projektowanych sieci infrastruktury technicznej, a więc nie wiadomo do czego odnosi się to ustalenie. Przepis ten jest więc przepisem martwym. Ponadto błędne jest zamieszczanie w treści planu miejscowego przepisów uzależniających podejmowanie kwestionowanych czynności od przyszłych uzgodnień i na warunkach określonych przez inne organy w odniesieniu do obszaru objętego planem miejscowym. Co więcej – w przypadku wyznaczenia projektowanej infrastruktury technicznej –możliwość jej zmiany również budziłaby wątpliwości, ustalenia planu winny bowiem być jednoznaczne.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w sprawie studium lub planu miejscowego w całości bądź w części stanowi naruszenie zasad ich sporządzania, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Wyżej przedstawione naruszenia zasad sporządzania planu winny skutkować uchynieniem uchwały w całości lub w części, zależnie od tego, czy plan po uchynieniu ustaleń naruszających prawo będzie spełniał wymogi zawarte w art. 15 ustawy o planowaniu określającym jego niezbędny zakres. Mając na uwadze powyższe zarzuty, stwierdzenie nieważności uchwały w całości jest uzasadnione i konieczne.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała